

платежів належать: облік платників податків, визначення суми податкового зобов'язання платника податку, порядок сплати митних платежів, погашення податкового боргу платників, митний контроль та відповідальність за порушення правил сплати митних платежів тощо. Але разом із визначенням митної вартості товарів складовими адміністрування митних платежів також є правильність класифікації товарів відповідно до УКТ ЗЕД, країни походження товару.

Отже, адміністрування митних платежів є різнобічною діяльністю з боку державних органів.

Література

1. Батанова Л.О. Поняття, сутність та особливості адміністрування митних платежів. Lex Portus. 2016. № 2. С. 114-123.

2. Завдання і функції. Офіційний сайт Державної податкової служби України URL: <http://sfs.gov.ua/pro-sfs-ukraini/struktura-/aparats/department-administruvannya-mitnih/zavdannya-i-funktsii/>

3. Комаров О.В. Удосконалення фіскальної політики в галузі державної митної справи. Вісник Національної академії державного управління при Президентові України. Серія: Державне управління. 2017. № 4. С. 62-67.

4. Пивовар Ю.І., Пивовар І.В. Теорія та практика тлумачення правових норм Державною податковою службою України. Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. 2012. № 4(83). С. 57-64.

УДК 336.77:336.71(477)(043.2)

Устинова І.П., к.ю.н., доцент,
Карпович К., студентка магістратури,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ФІНАНСОВИХ ПОСЕРЕДНИКІВ В УКРАЇНІ

Основною причиною виникнення поняття «фінансові посередники» слід вважати саме розвиток вітчизняного фінансового ринку, оскільки ефективно його формування неможливе без створення та розвитку якісних фінансових посередників. Тому держава на законодавчому рівні повинна регулювати діяльність фінансових посередників, адже їх діяльність забезпечує стабільність економіки держави.

Фінансові посередники – це фінансові установи, професійна діяльність яких пов'язана з акумулюванням тимчасово вільних коштів суб'єктів ринку для задоволення попиту у фінансових послугах учасників фінансових операцій з метою отримання прибутку. Варто зазначити, що фінансові посередники покликані відігравати надзвичайно важливу роль на фінансовому ринку, оскільки їхня діяльність сприяє зменшенню

вартості фінансових операцій, підвищенню ліквідності фінансових активів, диверсифікації ризику, створює умови для активізації роботи всіх інших учасників фінансового ринку [1, с. 158]. Фінансові посередники обслуговують практично весь рух грошових потоків в економіці та створюють базові передумови виробництва, а саме: всіх стадій процесу суспільного відтворення – розподілу, обміну й споживання. Головні функції фінансових посередників:

- регулювання процесу організації ринку фінансових послуг; – захист прав споживачів фінансових послуг від внутрішніх та зовнішніх загроз;
- координація взаємовідносин між регулюючими органами державної влади;
- мінімізація фінансових ризиків за рахунок їх перерозподілу між учасниками посередницьких операцій; та інші [2].

У сучасних умовах розвитку економіки можна впевнено стверджувати, що ступінь розвитку фінансового ринку характеризується кількістю і різноманітністю фінансових посередників, а також асортиментом фінансових послуг, які вони надають учасникам ринку. Вітчизняне законодавство виокремлює дві групи фінансових посередників: банківську систему (Національний банк, універсальні та спеціалізовані банки) та небанківські фінансові інститути (кредитні спілки, страхові компанії, ломбарди, недержавні пенсійні фонди, лізингові та факторингові компанії.).

Публічне адміністрування фінансового посередництва – це система заходів, за допомогою яких органи державної влади забезпечують стабільне, безпечне функціонування фінансових інститутів та запобігають дестабілізуючим процесам у фінансовому секторі. При цьому основною метою регулювання фінансово-посередницької діяльності в цілому виступає забезпечення фінансової стабільності та захисту інтересів споживачів фінансових послуг. З метою забезпечення фінансової стабільності та стимулювання економічного розвитку основними напрямками публічного адміністрування є:

- проведення єдиної та ефективної державної політики у сфері фінансових послуг;
- створення сприятливих умов для розвитку та функціонування ринків фінансових послуг;
- забезпечення рівних можливостей для доступу до ринків фінансових послуг та захисту прав їх учасників;
- запобігання монополізації та створення умов для розвитку добросовісної конкуренції на ринках фінансових послуг;
- сприяння інтеграції в європейський та світовий ринки фінансових послуг [3].

Щоб забезпечити діяльність фінансових посередників відповідно до напрямів їх діяльності, держава реалізує свою діяльність у таких формах:

- створює державні реєстри фінансових установ (посередників);
- надає ліцензії для надання фінансових послуг фінансовим посередникам;
- наглядає за діяльністю фінансових установ (посередників);
- застосовує Уповноваженими державними органами заходи впливу, щодо законної діяльності фінансових посередників та ін.

Отже, фінансові посередники є важливою частиною економіки держави. Саме публічне адміністрування фінансових посередників допомагає проконтролювати кількість та діяльність цих установ, адже вони є складовою фінансових взаємовідносин держави та людей.

Література

1. Некрасова О.Л. Механізм правового регулювання діяльності фінансових посередників ринку фінансових послуг. Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності: зб. наук. праць: у 2-х вип. ПДТУ. Маріуполь, 2012. Вип. 1, Т. 2. С. 157-162.
2. Бала О., Цізда О. Фінансове посередництво в Україні: сутність та види. Науковий вісник НЛТУ України. 2010. Вип. 20.6. С. 169–174.
3. Коваль О. Деякі аспекти регулювання ринку фінансового посередництва в Україні. Фінанси України. 2011. № 11. С. 80-86.

УДК 351.72:336.1(043.2)

Устинова І.П., к.ю.н., доцент,
Колмиков В.В., студент магістратури,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ДЕЯКІ СУЧАСНІ ПИТАННЯ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ РИНКІВ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ УКРАЇНИ

Створення цілеспрямованої фінансової політики за допомогою фінансового механізму та ефективне функціонування системи фінансів держави залежить від організації публічного адміністрування фінансами в державі.

Публічне адміністрування фінансами базується на основі системи державних органів та інститутів за допомогою яких здійснюється організація управлінської діяльності. Саме така діяльність зумовлена економічними, історичними та політичними умовами розвитку держави, вона підпорядковується фінансовій політиці держави.

Об'єктом публічного адміністрування є саме сфера фінансів. Існування фінансів об'єктивно пов'язане з необхідністю вилучення, формування, розвитку і розподілу державою частини сукупного суспільного продукту. Цим визначається і призначення фінансів - розподіл і перерозподіл сукупного суспільного продукту в грошовому